

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci **JUDr. Z. Š.**, sudcu Okresného súdu M., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/, s poukazom na § 116 ods. 1 písm. a/ a § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2010 prejednal **o d v o l a n i e** sudcu JUDr. Z. Š. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky –disciplinárneho súdu, z 27. augusta 2009, č. k. 1 Ds 4/2009-32 a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov z r u š u j e rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo dňa 27. augusta 2009, č. k. 1 Ds 4/2009-32 a vec v r a c i a prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu, z 27. augusta 2009, č. k. 1 Ds 4/2009-32, bol sudca JUDr. Z. Š. uznaný vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/, s poukazom na § 116 ods. 1 písm. a/ a § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že:

dňa 3. septembra 2008 v čase o 20.04 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. P., evidenčné číslo, v M., časť T., kde bol zastavený hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru M.. Počas kontroly sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol a tiež

ani nežiadal o lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou alebo liekmi, ktoré mu môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Sudcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 6 mesiacov.

Rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, pretože sudca JUDr. Z. Š. proti nemu podal odvolanie, ktoré písomne odôvodnil. V dôvodoch svojho písomného odvolania poukazuje na to, že bol uznaný za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho zavinenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. na základe tzv. rozšíreného návrhu predsedu Okresného súdu M., ktorý mu nikdy nebol doručený a až do obdržania rozhodnutia o ňom nemal vedomosť, a preto nemal ani možnosť sa k nemu vyjadriť, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Konanie, ktoré je mu kladené za vinu, nesúviselo s dopravnou nehodou ani so žiadnym dopravným priestupkom a nesúviselo ani s výkonom funkcie sudcu. Toto konanie podľa názoru odvolateľa je síce možné označiť za priestupok, nie však za disciplinárne previnenie a už vôbec nie za závažné disciplinárne previnenie. Kvalifikovanie priestupku súčasne ako závažného disciplinárneho previnenia len s odkazom na základné povinnosti sudcu zakotvené v § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich nemôže obstáť, pretože potom by každý priestupok nutne musel byť súčasne závažným disciplinárnym previnením, čo však zjavne nekorešponduje so znením a obsahom zákona. Tejto skutočnosti si bol zjavne vedomý i prvostupňový disciplinárny senát, a preto svoj záver o závažnom disciplinárnom previnení oprel o tvrdenie, že spôsob konania sudcu a škodlivosť jeho konania je zvyšovaná osobou sudcu JUDr. Š. , ktorý sa aj v minulosti dopustil podobného konania. O tomto podobnom konaní však bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté a v súlade so zákonom uvedené rozhodnutie bolo aj zahladené, a preto na osobu odvolateľa bolo potrebné hľadiť ako na osobu bezúhonnú. Jeho predchádzajúce zahladené potrestanie nemôže odôvodňovať použitie inej právnej kvalifikácie jeho konania, a teda „presun“ spod priestupku pod závažné disciplinárne previnenie. Navrhol, aby odvolací disciplinárny súd rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako prvostupňového disciplinárneho súdu, sp. zn. 1 Ds 4/2009, zo dňa 27. augusta 2009, zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Osobitným predpisom je v tomto prípade Trestný poriadok.

Odvolací súd predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť, zistil, že odvolanie sudcu bolo podané včas, v lehote stanovenej § 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 131 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po splnení preskúmvacej povinnosti odvolací súd zistil, že odvolanie je dôvodné. Rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu je predčasné. Z úradnej povinnosti mal prvostupňový súd skúmať u navrhovateľa zachovanie lehoty v zmysle § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len citovaného zákona), pokiaľ nepostupoval v súlade s § 120 ods. 4 citovaného zákona. Z okolností prípadu vyplýva, že dodržanie tejto prekluzívnej lehoty je sporné a dôkazné bremeno na preukázanie zachovania tejto prekluzívnej lehoty je na navrhovateľovi.

Z obsahu spisu je zrejmé, že skutok sa mal stať 3. septembra 2008, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol predsedom Okresného súdu M. podaný 17. apríla 2009, teda príslušná lehota pre podanie tohto návrhu sa odvíja od tohto dátumu. Z obsahu spisu však nie je zrejmé, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, pretože z obsahu spisu takýto poznatok nie je zistiteľný a nebolo teda možné splnenie tohto zákonného predpokladu následne aj vyhodnotiť. Na č. l. 6 disciplinárneho spisu sa síce nachádza výzva predsedu senátu súdu prvého stupňa, ktorú adresoval navrhovateľovi, aby zaslal potvrdenie o doručení rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu sudcovi, čo však do rozhodnutia navrhovateľ nespravil, pričom súd prvého stupňa napriek tomu vo veci rozhodol. Na č. l. 9 disciplinárneho spisu sa nachádza prípis, ktorým

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru dňa 14. októbra 2008 zaslalo celý priestupkový spis Okresnému súdu M.

V celom spise sa však nenachádza pečiatka okresného súdu alebo potvrdenie o tom, kedy v skutočnosti a reálne tento priestupkový spis bol okresnému súdu doručený, aby od tohto okamihu bolo možné posúdiť otázku dodržania alebo nedodržania zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na disciplinárne konanie. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhovateľ dňa 12. apríla 2010 nevedel odpovedať, kedy sa dozvedel o disciplinárnom previnení sudcu, keď ďalej konštatoval, že má k dispozícii len dátum na sprievodnom liste, z ktorého vyplýva, že tento bol odoslaný 14. októbra 2008. Nevedel preukázať, kedy bol sprievodný list s priestupkovým spisom doručený súdu, ktorého je predsedom. Na dokumentoch sa nenachádza pečiatka podateľne, nevie ani povedať, kedy bol sprievodný list polície s priestupkovým spisom evidovaný v príslušných administratívnych pomôckach Okresného súdu M.

Odvolacia námietka sudcu JUDr. Š , spočívajúca v tom, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keď mu súd prvého stupňa nedoručil doplňujúce podanie navrhovateľa, je dôvodná. Pri rešpektovaní práva na spravodlivý proces, súčasťou ktorého je aj kontradiktórnosť disciplinárneho konania, je potrebné doručiť podanie jednej zo strán druhej strane, aby mohla na obsah podania reagovať a predložiť svoje argumenty konajúcemu súdu. Inou otázkou zostáva, či strana v konaní toto právo využije. Tým, že súd prvého stupňa doplňujúce podanie navrhovateľa nedoručil sudcovi, ale o ňom konal a rozhodol, odňal sudcovi možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý proces. Súd prvého stupňa síce mohol konať v neprítomnosti sudcu po splnení zákonných podmienok, ale za podmienky, že podania navrhovateľa boli sudcovi riadne doručené.

Dôvodná je aj odvolacia námietka vo vzťahu k inštitútu zahľadania disciplinárneho postihu. Otázku zahľadania disciplinárneho postihu je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona účinného v rozhodnej dobe (§ 134, § 135).

Primárnou povinnosťou súdu prvého stupňa bude zistiť a posúdiť, či návrh na disciplinárne konanie bol podaný včas. Po takomto zistení musí posúdiť, či podanie na č. l. 8 disciplinárneho spisu nie je novým návrhom a skúmať znovu zachovanie príslušnej lehoty. V prípade, ak súd prvého stupňa dospeje k záveru, že návrh na disciplinárne konanie bol podaný včas, vykoná znovu konanie, v ktorom zachová všetky práva sudcu tvoriace jeho práva na spravodlivý proces. V rámci nového prejednania veci sa súd prvého stupňa musí

zákonným spôsobom vysporiadať aj s námietskou odvolateľa o zahľadnutí predchádzajúceho disciplinárneho postihu.

Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva.

P o u ě n i e: **Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.**

V Bratislave 12. apríla 2010



JUDr. Pavol P o l k a , v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Ladislav Tomčovčík
JUDr. Pavol Polka

Za správnosť vyhotovenia: D. : M

